4. *Hun har lige saa store Værdier indsat under Samfundslovens Varetægt og Beskyttelse som Manden* — eller vel rettere: *hun burde have dette!*

Ti for det første er hun i sig selv personlig, som paavist, baade i aandelig og legemlig Henseende af lige saa stor *Værdi*. For det andet er hun med sit Køn lige saa *talrig* i Samfundet som han. For det tredje resikerer og lider hun *mere* for Livets Tilbliven end han. Og for det fjerde arbejder hun med sine Evner forholdsvis meget strængere for Livets Opholdelse end Manden.

Følgelig maa hun ogsaa have *mindst* den *samme moralske* Ejendomsret til Samfundsværdierne som han.

At hun desuagtet ikke har den samme **juridiske** *Ret og Raadighed over Samfundets — ved det* **fælles** *Arbejde — frembragte Kapitaler, er altsaa kun grundet i et* **skamløst** *Indgreb fra* **Mandens** *Side i* **hendes** *menneskelige og borgerlige Rettigheder! — — —*

Lidt af alt.

Kvindens Stemmeret i Norge. Til det norske Storting er indgivet en Adresse om, at der i førstkommende Tingperiode maa blive vedtaget en Grundlovsforandring, hvorefter de Kvinder, som opfylder Grundlovens Stemmeretsbetingelser, faar Stemmeret. Adressen er undertegnet af 4533 Kvinder.

* * *

Et nyt Baand paa Kvinden. I »Hemmet och Samhället« findes en stærk Protest imod en Fremgang, der øves mod de kvindelige Kasserere ved »Föreningsbanken i Helsingfors«. Det betydes dem nemlig ved Antagelsen af Direktøren, at de maa meddele ham, hvis de forlover sig og deklarerer Forlovelsen, da de saa ikke længere kan blive i deres Embede.

Bladet udtaler forskellige Gisninger fra Folks Side om Aarsagen til denne Kendsgærning: at Kvinderne elsker anderledes end Mændene, de betror alt til den elskede, og at altsaa ogsaa Bankens Hemmeligheder skulde komme for Lyset; men da Banken tillader dem at være hemmelig forlovede, menes det, at saa maa Grunden være en anden. Maaske da Kvinderne elsker saa højt, de saa ogsaa skulde føle en saadan Trang til Gavmildhed, at Bankens Kasse skulde komme i Fare ved den, mener andre.

Ogsaa den Formodning har været udtalt, at de unge Damer som uforlovede skulde øve en større Tiltrækning paa de mandlige Kunder, og at Banken derfor har indført den Skik at afskedige dem ved Deklaration af deres Forlovelse.

»Hemmet och Samhället« udtaler sin Harme over Direktionens Fremgangsmaade, idet det siger: Vel er Banken en privat Institution, men den tilhører jo paa en Maade alligevel Offenligheden, idet den betjener Almenheden og opretholdes ved dens Tillid, og slutter med at sige: »Föreningsbanken« har Magt til at handle som den gør, men »Magt er ikke Ret«.

* * *

Lærerinderne i Nedre-Østrig har udsendt følgende Opraab:

»Medsøstre! Vi lever i en Tid, som er fuld af Kamp for os! Landdagen har næppe afgivet *et* Lovforslag, hvis Vedtagelse vilde være en bitter, ufortjent Krænkelse for Lærerinderne i Wiens Forstæder — Kollegerne i Wien venter endnu med Spænding paa Undersøgelsernes Resultat — før allerede et nyt Uvejr trækker op, som truer med at tilintetgøre os fuldstændig, dersom vi ikke ruster os til kraftig Modstand.

Vi kan ikke længer slaa os til Ro ved den Anskuelse, at det kun er vor politiske Retløshed, som gør, at vi maa taale det ene følelige Nederlag efter det andet i den vilde, tøjlesløse Konkurrence. I Begyndelsen af den ny Skoleordning var vi i alle Henseender stillet lige med vore mandlige Kolleger; af den Ligestilling er kun de samme Pligter — ofte endogsaa et Plus af Pligter — blevet tilbage for os, mens vi mere og mere lide Skaar i vore Rettigheder. Og hvorfor? Kun fordi vi ere politiske Nuller, mens vore mandlige Kolleger derimod, i Anerkendelse af deres Valgret, endogsaa er blevne vigtige Faktorer i det offenlige Liv, til hvem d'Herrer ved det grønne Bord, som raader over vort Vel og Ve, er tvungne at tage Hensyn. Det er derfor en bydende Nødvendighed, at vi søger at beholde den Smule, som vi endnu besidder af faktiske Rettigheder — den Rettighed at vælge til Kommunerne — og at vi tragter efter at tilbagevinde det, der allerede lovstridigt er unddraget os — Valgretten til Landdagen — Wiens kvindelige Kolleger skal gaa med til at skaffe os politiske Rettigheder. I den Hensigt er der forberedt Andragender til de lovgivende Forsamlinger, som vil blive overrakt dem i Løbet af Aaret. Vi tvivler ikke om, at ogsaa Kvinderne i Købstæderne og paa Landet snart vil forstaa Betydningen af denne for os alle vigtige Sag, og at de med Kraft vil understøtte den.«

* * *

Forstanderinden for de franske Barmhjærtighedssøstre i Tonkin, Søster Therese, modtog for nylig en usædvanlig Udmærkelse, idet hun i de derværende franske Troppers Nærværelse fik Æreslegionens Kors. Tropperne stod opstillede i Firkant. Den kommanderende General med Stab stod i Midten og talte til Therese: »Søster Therese, Inden De var tyve Aar gammel, blev De saaret i Slaget ved Balaclava, mens De forbandt de saarede; ved Magenta blev De saaret, mens De stod i Frontlinjen. De har plejet vore Soldater i Syrien, Kina og Mexiko. Ved Reichshofen (Wörth) blev De baaret fra Slagmarken, da De laa saaret under nogle Kyradserere. Ved et senere Tilfælde faldt en Bombe ned i Ambulancevognen, hvor De var sysselsat, De greb den og kastede den hundrede Alen bort fra Feldtvognen, og da den faldt ned paa Marken og exploderede, blev De haardt saaret. Saa snart De igen blev rask, drog De med den franske Hær til Tonkin.«

Generalen lod derefter Søster Therese falde paa Knæ, drog sit Sværd, berørte hendes Skuldre tre Gange, idet han sagde: »I det franske Folks og Hærens Navn overleverer jeg til Dem dette Kors for *Tapperhed* i Felten. Ingen har ved modigere Handlinger gjort sig fortjent dertil end De. Ingen har ført et mere opofrende Liv, et Liv mere helliget Fædrelandet og sine Medmennesker. Soldater, Gevær paa Skulder!«

* * *

„The Union Signal", som udkommer i Chicago, skriver blandt andet: Kvinder beviser deres Ret til at faa en Stemme med i Regeringen derved, at de virker for Freden. Vor Olivengren: »Peace and Arbitration« (Fred og Voldgift) har i Aarets Løb skudt en halv Million Blade til Afhjælpning af Uenighed mellem Folkene. Foruden disse Skrifter er der blevet uddelt 4000 Arbejdsanvisninger for Ungdomsforeninger og et stort Antal Kort, som viser, hvilken Sikkerhed Freden giver. 5000 Kalendere, som viser Kontrasten mellem Krig og Fred, blev udsendt i Begyndelsen af det ny Aar, og to Maanedsskrifter, deriblandt et for Ungdommen, udkommer regelmæssigt.«

* * *

The Moral Reform Union i England holdt den 5te Februar et Møde for at diskutere Spørgsmaalet om Skilsmisse mellem Ægtefolk. Mødet behandlede to Punkter:

1. Hvorvidt bør Kvinden have Ret til Skilsmisse paa Grund af Mandens Ægteskabsbrud.
2. Hvorvidt berettiger det til Skilsmisse, naar Ægtefællen har forladt Hjemmet i fire Aar uden gyldig Grund.

Dr. Elisabeth Blackwell har udviklet stor Virksomhed her i dette Spørgsmaal, ligesom hun saa kraftig har virket paa andre Omraader af Kvindesagen.

Frk. Concordia Løfving fra Sverig var indbudt til Mødet.